

Νόσος COVID-19 σε ασθενείς με φλεγμονώδη ρευματολογικά και μυοσκελετικά νοσήματα που λαμβάνουν ριτουξιμάμπη

Η ριτουξιμάμπη είναι ένα μονοκλωνικό αντίσωμα έναντι του CD20, ενός αντιγόνου των Β-λεμφοκυττάρων, και χρησιμοποιείται συχνά σε ασθενείς που πάσχουν από φλεγμονώδη ρευματολογικά και μυοσκελετικά νοσήματα. Σε πρόσφατο άρθρο τους στο περιοδικό *The Lancet Rheumatology* οι J. Ανουας και συνεργάτες «COVID-19 outcomes in patients with inflammatory rheumatic and musculoskeletal diseases treated with rituximab: a cohort study» March 25, 2021 (DOI:[https://doi.org/10.1016/S2665-9913\(21\)00059-X](https://doi.org/10.1016/S2665-9913(21)00059-X)). Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Γιάννης Ντάνας, Πάνος Μαλανδράκης και Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) (<https://mdimop.gr/covid19/>) συνοψίζουν τα κύρια ευρήματα. Πρόκειται για μια προοπτική μελέτη στην οποία αναλύθηκαν δεδομένα στο πλαίσιο της γαλλικής μελέτης RMD COVID-19, η οποία συμπεριέλαβε ασθενείς ηλικίας 18 ετών και άνω με φλεγμονώδεις ρευματολογικές και μυοσκελετικές παθήσεις και με υψηλή υποψία ή επιβεβαιωμένη λοίμωξη COVID-19. Ο κύριος σκοπός της μελέτης ήταν η σύγκριση της σοβαρότητας της νόσου COVID-19 μεταξύ των ασθενών που λάμβαναν ριτουξιμάμπη συγκριτικά με όσους δεν λάμβαναν ριτουξιμάμπη. Ως σοβαρή νόσος ορίστηκε η COVID-19 με ανάγκη νοσηλείας σε μονάδα εντατικής θεραπείας ή/και η λοίμωξη που οδήγησε σε θάνατο. Μεταξύ 15 Απριλίου 2020 και 20 Νοεμβρίου 2020 συλλέχθηκαν δεδομένα για 1090 ασθενείς με μέση ηλικία τα 55,2 έτη. Οι 734 (67%) ήταν γυναίκες και οι 356 (33%) ήταν άνδρες. Από το σύνολο των ασθενών, οι 137 (13%) ανέπτυξαν σοβαρή COVID-19 και οι 89 (8%) κατέληξαν. Ακολούθως, οι ερευνητές προχώρησαν σε αναλύσεις αφού έλαβαν υπόψη πιθανούς συγχυτικούς παράγοντες που θα μπορούσαν δυνητικά να επηρεάσουν τα αποτελέσματα. Οι 63 ασθενείς με COVID-19 που λάμβαναν θεραπεία με ριτουξιμάμπη εμφάνισαν συχνότερα σοβαρή νόσο και μεγαλύτερη διάρκεια νοσηλείας συγκριτικά με τους 1027 ασθενείς που δεν ελάμβαναν ριτουξιμάμπη. Επιπλέον, 13 από τους 63 ασθενείς (21%) που λάμβαναν ριτουξιμάμπη απεβίωσαν, συγκριτικά με τους 76 εκ των 1027 (7%) που δεν λάμβαναν ριτουξιμάμπη. Αξίζει βέβαια να σημειωθεί ότι παρά τη διαφορά στα ποσοστά, όταν οι ερευνητές έλαβαν υπόψη και τους συγχυτικούς παράγοντες, ο προσαρμοσμένος κίνδυνος θανάτου δεν αυξήθηκε στατιστικά σημαντικά στην ομάδα των ασθενών που λάμβαναν ριτουξιμάμπη σε σύγκριση με τους υπόλοιπους. Συμπερασματικά, οι συγγραφείς καταλήγουν ότι η ριτουξιμάμπη θα πρέπει να συνταγογραφείται με προσοχή στους ασθενείς με φλεγμονώδεις και μυοσκελετικές παθήσεις κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, και ειδικά σε όσους έχουν και άλλες συννοσηρότητες που αυξάνουν τον κίνδυνο σοβαρής λοίμωξης COVID-19.